

[Gade]

med at anmode om at få udtalelser fra eksperter, der er uafhængige af regeringen. Hr. Kofod-Svendsens formulering om at være venligt indstillet over for ideen havde jeg sværere ved at placere på en konkret positivliste, men det må vi jo se på undervejs i behandlingen af forslaget om Den Europæiske Union.

Nogle ordførere har været inde på, at vi kunne bruge oplysningsmidlerne. Det er ikke det, dette her handler om. Grundtanken i forslaget er, at Folketinget ved siden af det arbejde, som justitsministeren har lavet og vil lave i processen, til sin egen rådgivning ved sin endelige beslutning på dette punkt rådfører sig med ekspertudtalelser fra folk, der ikke er ansat i Justitsministeriet. Det er det, der ligger i begrebet uafhængige eksperter, og det har vi også beskrevet i forslaget.

Jeg vil godt sige om det notat, som justitsministeren har fremstillet, at vi i SF synes, at det er et grundigt notat, og at man udmærket kan arbejde på grundlag af det, men netop fordi vi nu har et grundigt notat, rejser det også en række spørgsmål og pålægger dermed også os i Folketinget et ansvar for, at vi under behandlingen af traktaten om Den Europæiske Union får fastlagt, i hvor stort omfang der er tale om suverænitetssafgivelse.

Jeg mener, at i hvert fald 3 spørgsmål rejser sig, også i forlængelse af den offentlige debat, som er i gang, f.eks. med det interview, der har været i dagbladet Information. Der rejser sig det spørgsmål, som jeg synes mangler at blive belyst, om der kunne være tale om en direkte grundlovsændring i forbindelse med, at samarbejdet ikke længere defineres som et økonomisk samarbejde, men nu som et bredt samarbejde, i sammenhæng med, at man har gummiparagraffen, altså muligheden for at inddrage nye områder. Den sammenkobling stiller faktisk det spørgsmål, om der er tale om noget, der er mere vidtgående end det, som udenrigsministeren sagde vi tog stilling til i 1972.

Dér forstod jeg overhovedet ikke udenrigsministerens tale, og jeg tror, det må være en lapsus fra Udenrigsministeriet – det kan i hvert fald ikke være tjekket med Justitsministeriet – at udenrigsministeren lægger op til, at det foregik i 1972, for netop her er et afgørende bud. Der står faktisk også i Justitsministeriets notat, at det, at man går fra, at samarbejdet har været defineret som et økonomisk samarbejde, til, at

det nu bliver defineret som et bredt samarbejde, skaber en ny situation i forhold til udvidelse til områder, der ikke i dag er nævnt i traktaten.

Det område mener jeg vi trænger til at få belyst, og jeg kan ikke forstå, at man ikke synes, det ville være spændende også for os i Folketinget at få vurderinger fra uafhængige eksperter, der har tid til det og kan udarbejde et papir, mens vi arbejder i udvalget.

I forhold til justitsministerens notat har vi studset over betragtningerne om fælles mønt og forskellen mellem sedler og mønter. Det er i hvert fald et område, som vi har lidt svært ved at forstå at Justitsministeriet har svaret endegyldigt på. Det mener vi ikke at der kan være tale om. Vi mener, det er meget mere omfattende, end Justitsministeriet har lagt op til.

Vi mener, at hele spørgsmålet om suverænitetssafgivelse ved inddragelse af nye områder er vurderet alt for overfladisk. Her har jeg bemærket, at statsretseksperter har udtalt, at de ikke mener, at det grundlag, vi har arbejdet med siden udenrigsministerens notat fra 1985, er tilfredsstillende. Dette notat dannede grundlag for den vejledende folkeafstemning i 1986, og det er altså det, de drager i tvivl også i denne her sammenhæng.

Hvorfor nu interessere sig for Justitsministeriets vurderinger af, hvorvidt man skal bruge grundlovens § 20, når Justitsministeriet siger, at man er villig til at bruge grundlovens § 20? Det synes jeg vi har en forpligtelse til helt uafhængigt af resten af diskussionen om traktaten om Den Europæiske Union. Jeg mener, at det er os i Folketinget, der har ansvaret for den afgrænsning, vi foretager. Inddragelsen af juridiske eksperter var ikke fra vores side noget med, at de juridiske eksperter fik ansvaret; det er os, der har ansvaret.

Men her står vi så som Folketing og skal tage stilling til, om vi mener, at vi er godt klædt på og er helt enige i det, Justitsministeriet har skrevet, eller vi ikke er helt sikre på det. Vi er ikke helt sikre i SF, og det er det, der ligger bag, at vi fortsat arbejder for at få dette forslag vedtaget, og at vi under udvalgsarbejdet med traktaten vil arbejde for at formulere konkrete projekter, som vi vil bede om uafhængige eksperters vurdering af. Vi mener, at der er et behov for, at vi gør vores arbejde grundigt.